

## V PRODLEVĚ ROZEHRÁNÍ

pohledy naše lechtají  
skrz plátno kulečnicku  
koulí se k sobě odražení,  
hádají se během křídování  
co vyvolá v nich více strachu,  
cizota venku nebo zevnitř,  
světlo nebo temné bědování?

prodleva na odpověď  
tak akorát  
na další bolestivý šťouch  
do jediné společné osmičky,  
dnes musíme vyřešit všechno  
tak akorát,  
čas je vrchní  
co nespí.

vsad'me teď vše  
co pojí tvůj minulý život  
s mojí přítomnou smrtí  
v tomhle místě vsad'me  
hrůzu z života  
do glazurovaného květináče  
jedné vleklé  
společné  
prodlevy.

## SOUTĚŽ O ODVAHU

v soutěži o odvahu  
vsázíš kousek dne  
proti nekončící noci

v soutěži o odvahu  
sjezd kapkou vody po líci  
nejen křtící

v soutěži o odvahu  
funí i náhrobní desky  
rozmazlené tisíce pohledy

v soutěži o odvahu  
trámy praskají  
na palubě mého čela

v soutěží o odvahu  
na policích osiřelých  
políčeno pohlazení

v soutěži o odvahu  
výzvy nekončí  
odvahy se nedostává

v soutěži o odvahu  
jsem hvězda na komfortní obloze  
doufám,  
že ne padnoucí.

## ŽLOUTEK

když je ti ke čtyřiceti  
a už neříkáš přes třicet  
doháníš sny  
jak malamut ve smečce  
cizího spřežení

na saních drkotají  
zuby vychladlých vajec  
nerozumíš jim  
jen hledáš pro ně  
správný směr  
a táhneš.

fantazii jsi ohlodal  
hoblíkem praktičnosti  
už netančí motýl na pětníku  
už motýli nejsou,  
jen žloutek  
v sobě dál táhneš  
a  
v jiných hledáš.

## DNESKA UŽ PODRUHÉ

jedu vlakem  
a teplo není ani trošku,  
houpám se v trní  
a kolem hlavy  
zavírají se mi oči  
z nudy či hrůzy  
poletují panelové bludičky

dneska už podruhé  
schovám se do tváře,  
jak dostat se z tohoto průvanu  
cizoty  
?  
zkouším to podruhé  
skrz sklo a pentelku  
čistím zoubky  
ospalému papíru.

## TAM

sem a tam  
pružnost kloubů  
v dramaturgii cizích důvodů  
a víc tam než sem  
každopádně na dno,  
ve větru  
šošolky levandulí.

s pohybem tvé vůně  
vítězíš zase jen sama  
a konečně,  
stojíš tu jako můj přestupek  
ve své nahotě,  
jak může padat to  
co milujeme  
?

k zemi  
klaníme klobouk  
nad otázkou  
jak Večerníček  
a rozsvícené lucerny  
křivolakých přístavních uliček  
sem a tam  
padají do tmy  
jak zlatavé náušnice  
na špinavé kůži  
nádherné mulatky.

tam co se kříží  
učebnice historie  
s naší touhou –  
až tam.

## ČERTOBY ČERVÁNKY

oslepla moc  
výstřely marnivých zoufání  
v lepší časy,  
výstřely petard a světlic  
prosvětlují tmu kolem nás  
ale jen tu co známe,  
černošku roztaženou  
jak deštivý mrak  
nad pyjem očekávání.

uzívaná hoří její kůže,  
rudne od krajů  
zasažených plnou dávkou  
lidské touhy  
po vidění,  
po hře  
beze ztrát.

vzpíná se kůň  
nespokojen  
pravidelností svého klusu  
i své stravy.